

ŽIVOT NARUBY

aneb

Nebát se,

Žít,

Milovat.

Zápisník z cest za poznáním

ŽIVOT NA RUBY

aneb

Nebát se

Žít

Milovat.

Zápisník z cest za poznáním

Romana Antonínová

Žij jednoduše.

Sni ve velkém.

Bud' vděčný.

Dávej lásku.

Hodně se směj.

Poděkování

Děkuji mým nejbližším, kteří mi ze sebe dávají to nejlepší, především pocit, že tu jsou, ať se stane cokoli a věří ve mě...Děkuji svým přátelům, které mám na blízku nehledě na vzdálenost, co nás rozděluje. Děkuji za své učitele, lekce a aha momenty, které mě posouvají dál na mé cestě. Děkuji za bezbřehou inspiraci a čerstvý vítr do plachet cestování, jež se stalo palivem pro můj život. Děkuji všem, kteří mají odvahu učinit změnu v životě a plní si své sny!

Obsah

Předmluva

Úvod – Jízda se zataženou ruční brzdou

1. „Otevřená náruč Sydney“
2. Nikdy neříkej nikdy
3. Pády a vzestupy
4. Máte problém?
5. Štěstí – stav naší mysli
6. Malé osobní radosti
7. Cesta k vděčnosti
8. Honba za úspěchem
9. Vzdálenost sblíží
10. Láska
11. Krok zpátky nebo dopředu?
12. Odvrácená tvář Bali ráje
13. Na křídlech lásky
14. Challenge yourself
15. Štěstí, make up maskérů životních hvězd
16. Objev svůj dar
17. Disciplína smrdí
18. Český rukopis
19. Bod zvratu
20. Změna je život
21. Na návštěvě u Ketuta
22. Good bye Bali
23. Krize jako dar
24. Všude doma
25. Zákon přitažlivosti

Předmluva

Knížka, kterou právě držíte v ruce, vznikla nenadále, asi tak jako vznikají nejlepší věci v našich životech – neplánovaně.

Stejně tak – neplánovaně - jsem ze dne na den před třemi lety obrátila svůj život naruby. Byla jsem postavena před otázkou, jestli zachránit vztah nebo sebe. No a protože mi té sebelásky ještě trochu zbylo :), vyletěla jsem ze zlaté klece vztahu, sešla z dráhy zajetých kolejí světa srovnávání, ega a materiálu vstříc sobě, svobodě, nezávislosti a života pod vlastní taktovkou. Byla to jízda v kupé s nápisem „diskomfortní zóna“. Ale bavila mě, stále baví a věřím, že bavit bude! A víte proč? Protože cítím, že jsem naživu každý den, jako když se zhluboka nadechnete a cítíte všechny ty vůně.....vůně života.

Každý jsme kus originálu, máme své sny, představy a přání. Stejně tak jako máme i cestu k jejich dosažení. Každý svou vlastní. U mě vše raketoplánově odstartovalo cestování. Ne nadarmo se říká: „Cestuj, aby ses našel tam, kde se ztratíš.“

Možná Vám tou svojí cestou přiblížím tu Vaši nebo v mých myšlenkách naleznete odpovědi na své otázky. Třeba Vám tyto řádky psané na koleni jako zápisník z mých cest dodají odvahu, inspiraci a nakopnutí vykročit vpřed a začnete ve svém životě dělat dlouho očekávané změny, možná i zázraky. Jinak řečeno, začnete si plnit své sny.

Úvod

Jízda se zataženou ruční brzdou

..... Řídila jsem svůj život na autopilota. Několik let jsem zvládala práci v Brně, školu v Praze, plánování svateb o víkendech, domácnost a vztah za běhu. Snažila jsem svítit pro druhý do všech světových stran, aby byli všichni spokojený a šťastný. V hlavě mi stále blikala červená kontrolka: „Jsem dost dobrá?“ Dnes už bych se ptala jinak: „Jsem šťastná?“

Chodila jsem do práce, kanceláře zahraniční cestovní agentury, která zprostředkovávala zájezdy po celém světě. Pět dní v týdnu, nine to five, čtyři stěny, dva kolegové, jeden počítač, nulový ideály.

Zákazníci chodili. Sdíleli se mnou poznatky ze svých cest a předávali mi cestovatelský zkušenosti. Já jsem oproti nim byla slabší hráč s těma svýma katalogovými znalostma o vzdálenosti pláže od resortu, seaview, breakfast nebo all inclusive. Žádný kabrhák. Říkala jsem si: „Tady je něco špatně, nemělo by to být naopak?“ Doby, kdy informativní zájezdy byly součástí práce zájezdového prodejce, jsou pryč. Odpověď managementu zněla: „Nejsou finance.“

Přišly další práce v managementu firmy národní i zahraniční. Stále plat, jistota, dráha zajetých kolejí. Kancelářská práce, cestáky, účetnictví, odevzdání dat a od prvního kalendářního dne v měsíci zase na novo.

Domov,domov byl pro mě útočiště, přístav, kterému jsem vdechla svou duši. Měla jsem Dana, chlapa do života, sympatáka s charismem až na půdu. (Pro případ, že bys to četl:)

Byl jsi mi vším,.... láskou, domovem, náručí, partákem, starším učitelem. Spolu jsme cestovali a poznávali svět tak trochu jinak než klient cestovní kanceláře. S batůžkem na zádech,.... v bushi, poušti, křížem krážem landroverem i na motorce. Žili jsme životem bohatým na zážitky. Pro mnohé jsme představovali úžasňáky. Vše bylo tak samozřejmý, nalinkovaný, jasný. Pozemek, plány domečku jsme malovali po večerech stejně tak jako naši pohádkovou budoucnost s kupou dětí na samotě u lesa,....tam, kde lišky dávají dobrou noc.

... Za oponou našeho na první pohled dokonalého světa jsem stála já. Žila jsem